

[Wilhelm]

meget kortere – før vi går hen og laver de rent administrative forbedringer, som nævnes i beslutningsforslag nr. B 72? Jeg kan ikke se grunden til det.

Det drejer sig om at afskaffe placeringen af frivilligt nyindlagte psykiatriske patienter på lukket afdeling uden særlig grund. Vi bruger ikke ordet rutinemæssig. Jeg ved ikke, hvorfor ministøren nævnte det, for det står faktisk ikke i forslaget's ordlyd, men det er da rigtigt, at det ikke sker rutinemæssigt, hvis man dermed mener, at enhver indlæggelse af en frivillig patient sker på lukket afdeling. Det gør den ikke. Men der er områder i landet, hvor det stadig væk foregår, og det er ikke så helt få, som fru Inge Krogh vist kom til at sige. Det virker som en belastning, og det er kun et normeringsspørgsmål, om man finder det nødvendigt. Det bør afskaffes. Der er ingen grund til at afvente en udvalgsbehandling om de spørgsmål og vente flere år på det.

At sikre indberetning er der heller ingen grund til at vente med. Det er ikke noget, der i dag er omfattet af sindssygeloven, og derfor er det ikke et spørgsmål, som oplagt skal behandles i udvalget.

At give fikserede patienter ret til en fast vagt under fiksering er heller ikke noget, der overhovedet er omfattet af sindssygeloven. Heller ikke det kræver i sig selv en lovrevision. Det er en administrativ ting. Der er ingen grund til, at vi skal vente i årevis på et udvalgsarbejde, som formodentlig ikke kan undgå at vare i årevis.

Fru Alice Faber havde desværre uret, da hun sagde, at man holder dørene åbne. Det kom frem på det seminar, at meget ofte går man ikke bare fra den fikserede patient, men døren bliver låst. Det er ikke af ond vilje, men det er af den ganske simple grund, at hvis man ikke har en fast vagt, så kan de pågældende fikserede patienter blive udsat for chikane fra meget syge medpatienter. Det kom der adskillige eksempler på på det pågældende seminar. Det understreger behovet for retten til en fast vagt.

Fru Inge Krogh var inde på, at hvis man har ret til det og selv kan vælge, så har man ikke brug for det. Det er ikke rigtigt. Når vi kun har kaldt det retten til en fast vagt, så er det, fordi en bæltefikseret patient kan have det så skidt, at den pågældende ikke ønsker, at andre skal overvære det, men hellere vil

være i enrum for sig selv, selv om døren bliver låst. Så må det være en menneskeret.

Samtykke til forsøgsbehandling blev afvist af fru Inge Krogh, der sagde, at man ikke kunne kræve almindeligt informeret samtykke til behandlingen. Ja men det er heller ikke det, der står. Det er informeret samtykke til forsøgsbehandling. Det er der ingen grund til at afvente et udvalgsarbejde om. Man må sige, at hvis der ikke kan indhentes informeret samtykke, så er vi i situationer, hvor forsøgsbehandling i hvert fald burde udelukkes, medmindre man klarer kontrollerne og garantiene på en anden måde, som ikke er klaret med sundhedsstyrelsens arbejdsgruppes afvisning af hele den problemstilling.

De punkter, der er nævnt her, kunne gennemføres som rent administrative forbedringer, idet det er punkter, der ikke i dag er omfattet af sindssygeloven. Jeg ser ingen grund til, at vi skulle udsætte det.

I den forbindelse vil jeg godt gøre en bemærkning til hr. Jimmy Stahr og måske især til hans partifælle hr. Ole Espersen, som vel er ophavsmand til den bemærkning. Hr. Jimmy Stahr beklagede, at vi aldrig nævnte det cirkulære, hr. Ole Espersen udsendte i sin tid som justitsminister. Det er ikke rigtigt. Det står faktisk i i bemærkningerne til B 72, nederst til venstre på side 5.

Beslutningsforslag nr. B 73 går ud på, at vi afskaffer registreringen i kriminalregisteret af sindslidende. Det har ministeren nu gjort til en særlig opgave for udvalget, og jeg vil godt sige, at det er selvfølgelig altid noget, men jeg finder egentlig ikke, at det er rimeligt. Det udvalg er ikke specielt udpeget til at vurdere, om der er behov for en registrering i kriminalregisteret af tvangsindlagte personer. Jeg synes egentlig, at ministeren dér laver lidt af en afværgemanøvre, for forholdet var det i februar, at et stort flertal herinde erklærede, at den registrering måtte kunne afskaffes umiddelbart. Hr. Jimmy Stahr kunne ikke finde nogen gode argumenter for den, havde stadig væk ikke hørt gode argumenter for den, og hver gang det blev behandlet, syntes han, argumenterne blev ringere og ringere fra justitsministeriets og rigspolitechefens side. SF, de radikale og VS var klart for, at man øjeblikkelig afskaffede denne registrering, og CD var det også. Fru Yvonne Herløv Andersen, der var ordfører den dag, krævede øjeblikkelig afskaffelse af denne registrering.